

κι' ἐπὶ σαλπῆρας κοιμώμενοι σπίνδες
νὰ λέμε γιὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος.

Κούνα νὰ κουνηθοῦνε μὲ τὸ ζῆρι
τῆς νέας ἐκλογῆς οἱ ψηφοφόροι,
κούνα νὰ κουνηθοῦν τὰ καύκαλά μας
καὶ χαλασμέσ νὰ σείση τὰ μπράλα μας.

Τὸ Κορδόνι τὸ Κορδόνι
μὴν ξεχνᾶτε τοῦ παπποῦ,
πᾶω μὲς 'στὸ Χαλαζόνι,
πᾶω 'στὴν Κανελλοπού.

Σὰν φουριόζος θίλω φούρια,
πᾶω καὶ 'στὴν Φαρκλάδα
νὰ διαβάσω τὴν καινούρια
τοῦ παππούλη μας φυλλάδα.

Νά! σκιρτοῦν κοιλάδες κι' ἔρη
μὲ σκιρτώντας Ἐγκαλάδους,
σηκωθῆτε, ψηφοφόροι,
μὲ χρυσῶν φοινίκων κλάδους.

Σωτηρία, σωτηρία,
γέννησις σωτήρων νέων,
κουμπαραίσι, ψηφοθηρία,
κίνησις καὶ τῶν γονέων.

'Στὴν φυλὴν τοῦ φρενιασμοῦ
ποία ὄρασις ἠναργῆς!...
ἐκλογὴ μετὰ σεισμοῦ
καὶ σεισμός μετ' ἐκλογῆς.

'Ἀκουσον, ὦ γῆ, κι' ἐμὲ,
κούνα δίχως παρακλία,
νᾶχωμε μὲτὰ κοστουμὲ
μὲς 'στὰ νέα καρναβάλια.

Κούνα τῆς μουντζούρας κοίτη,
κούνα τῆς μελάνης γῆ,
νὰ παράπηγμα γιὰ σπῆτι
καὶ γαλέτα γιὰ φαγι.

Πᾶω γιὰ τὸν Ντεληγιάννη, πᾶω 'στῶν σεισμῶν τὰ μέρη,
κι' ὅπου τὸ τυφλὸν τὸ φέρον ὡς ἀπόστολον μὲ φέρει.

Περικλιέτο συμπολίτη,
βάλε 'στὸ γαϊδοῦρι σέλα,
ὄς μου ζύλα, διπυρίτι,
ὄς μου καὶ βροχῆς ὀμπρέλα.

Ὁ Φασουλῆς ἀναχωρεῖ νᾶδρη τὸν Μπαρμπα Θεωδωρῆ.

Κι' ὁ Φασουλῆς ὁ ξύλιος ἐπήγαυε πηλάλα
'στὸν γαϊδαρο καββάλα,
καὶ κάθε 'λίγο σοβαρός 'στὸ ὄρομο 'σταματοῦσε
καὶ δεξιὰ κι' ἀριστερὰ παραστικούς 'ρωτοῦσε.

Γιὰ 'πίστε, σᾶς παρακαλῶ, σ' ἐμὲ τὸν ὀδοικόρο,
εὐδαίμονες ἀσπεί,
μὴν ἴδατε τὸν Θεῶδορο, τὸν γέρο λιμαδόρο
καὶ τὸν πολεμιστῆ;

'Ἰδατε τὴν Κορδὸνα τὴν λεβέντια,
πῶ μὲ τοὺς τρεῖς πολέμους τῆς ἠγλέντια;
Σὲ Κορδονάτου φίλου τῆς 'ρητόρου
κι' ἔτρωγε κι' ἐξοφάντους κι' ἔγούρευε.

Σαλεύταις μὲ μαρούλια
ἰτουμάζανε,
κι' ἀργιὰ καὶ κοποπούλια
τῆς ἰσράζανα.

Οἱ φίλοι μὲ λιθάει
παραστικᾶνε,
κι' ἀμάρντο στεφάνι
τῆς ἰπλίκανε.

Κι' αὐτὴ μὲ τοὺς μαριόλους
ἐκαμάρανε,
καὶ τοὺς ἔγθρους τῆς θιουε
τοὺς ἰσάρανε.

Εἶπε πῶς τὴν Τουρκιὰ
τὴν διεσπάθισε,
εἶπε τὴν καλουκιὰ,
πῶ τῆς ἐκάθισε.

Εἶπε πῶς τὸν Χαμίτη
τὸν 'μπαγλάρωσε,
εἶπε καὶ γιὰ τὴν Κρήτη
τί τοῦ 'σκάρωσε.

'Στὴν Τρίπολι τὰ πιάνε
τῆς χαλάσανε,
καὶ τὴν Κορδονομάνα
τὴν 'γελάσανε.

Καὶ τοὺς φανοὺς τὸ βράδυ
τῆς ἰσθόσανε,
καὶ μέσα 'στὸ σκοτάδι
τὴν ἀφῆσανε.

Καρπάναισι δυνατὰ
τῆς ἰβαρίσανε,
καὶ τίτοισι χωρατὰ
δὲν τῆς ἀρίσανε.

Τίτοισι τοῦ λένε τοῦ Φασουλῆ,
κι' αὐτοὺς τ' ἀκούει καὶ πηλαεῖ,
μπαινε 'ρωτώντας καὶ σ' ἕνα χάνι,
καὶ διελάσας ὀδὸν ἀθλιάν
'στῆς 'Αρκαδίας τ' 'Αχούρια εἶθάνει.
τοῦ Μπακοπούλου τὴν γενεθλιάν,
πῶ πρῶτος ἔβγαλε συχωροχᾶρτι
γιὰ τὸν Γορτύσιο τὸν Μπουναπάρτη.

Ἐκαὶ ἔπειθε μὲ σοβαρὸ
κι' ἄχουρα 'τίσις τὸν γαϊδαρο τοῦ
καὶ τὸν ἐπίτισε κρῶ νερῶ,
λὲς κι' ἦταν ἄλογο τζόκου πρώτου.

Καὶ ρητορεῦσας πρὸς τοὺς 'Αρκαδᾶς
γιὰ τοὺς πολέμους τοῦ Θεωδωρῆ,

Νά κι' ὁ Κόντης τῆς Κερκύρας
ταξειδωτῆς ψηφοθήρας.

μῖσα 'στὴ ζίστη χρυσῆ λιμαδάς
ἔπηρε δρόμο μὲ τὸν Ντουρῆ.

Καὶ παρασάγγας ἑλαύνει δέικ,
μὰ μάλις ἔφθασε 'στὴν Καρκαλοῦ
φωνὴ μεγάλη τοῦ λίσι εστίκα
κι' ἔδω προσκύνῃσι πρὶν πᾶς ἄλλου.»

Κι' ὁ Φασουλῆς 'προσκύνῃσι
καὶ 'γρήγορος 'Ξακίνης,
κι' ἀποσταμένος φθάνει
κι' ἐγὼ δὲν ξέρω ποῦ,
κι' ἔκει τὸν Ντελιγιάννη
'ξανοίγει τὸν παππού,
κι' ἔμπρὸς τοῦ σταματᾷ
κι' ἔτσι τὸν χαιρετᾷ.

Φασ. — Καλὴμερα, καλὴμερα, καὶ πάντα καλὴμερα,
κι' ἄς τὸν καλῆμερῶσιμα τὸν γέρο μας πατέρα.
Γέρο 'ψηλῆ, γέρο λιγνῆ, γέρο καμαροφροῦδῆ,
ἔχεις τὸν 'Δρη πρόσωπο, τὴ γλώσσα σου λεπίδι,
βάζεις καὶ γιὰ στυβόδεμο τὸν πολέμαρχου θώρακα
καὶ πέρνουσι οἱ Ρωμιοὶ φωτιά καὶ βράζουσι τὸν κόρακα.

Λούλουδα, χρυσολούλουδα 'στὸ στήθος σου καρρόνεσι,
κι' ἔπου πατεῖ τὸ πόδι σου πηγάδι φαυρόνεσι,
πηγάδι, ξεροπήγαδα, ποῦ χάσκουσι δίχως πάτο,
καὶ λουλουδάτος τὰ περιῆς μὲ τὸ καπετανάτο.

'Αφέντη μου, πεντάραντε, πέντε φορὰς ἀφέντη,
σοῦ φθάνουσι τὰ τρεχάματα, ποῦ ταξειδῶσι τὸ γλέντι,
κι' ἔλα μὲς 'στὴν πρωτεύουσα νὰ ζανακούσης ζήτω,
Συνδικασμὸς 'τελειώσι, λὰ μοῦζικα φινίτο,
ἄπ' ἔλους ὁ καλλίτερος καὶ φάρος τῆς νυκτός,
ἂν ἐρωτῆς τί γίνεται κι' ἔκείνος ὁ μικτός,
Ρετοίνας θέλει τὴν ἐλχᾶ,

ὁ Νίγρης θέλει τὴν μηλιά,
ὁ Βῆτα τὴν ἀμυγδαλιά,
ὁ Γάμα τὴν πορτοκαλιά,
σ' ἑμέν' ἄρῃσι μουσιουλιά,
'στὸν Περικλῆτο σκορδαλιά,
κι' ἔτσι δὲν γίνεται δουλειά.

Λοιπὸν ὁ Νίγρης ἴσχυε, ποῦ τὴν ἐλχᾶ δὲν θέλει
καὶ κάνει φασαρίασι,
κι' ἐπῆρανε τὸν Μέρμηγκα, ποῦ δὲν τὸν πολυμίλει
γιὰ τίτοιαισι ἱστορίασι,
κι' ἄρου δὲν 'δρῆκα ρίμα μιά, ποῦ νὰ τελειῶν' εἰς ἔτρομα,
φτοῦ, μοναχός μου 'φώναξα, σκουλοκρομερμηγητότρομα.

Σῦρε νὰ πᾶς 'στὴν Κέρκυρα νὰ 'δῃς τοὺς Βασιλάκηδες,
Κόντηδες, παρακόντηδες, λιγνοὺς καὶ στενοβράχης,
σῦρε 'στῆς ρούγαις τῆς φαρδῆσι,
σῦρε 'στῆς σπιανάδες,
νὰ κἀψῃς Κόντηδων καρδαίσι,
ν' ἀκούσης πατινάδες.

Σῦρε, πανύμνητη κορφή,
ποῦ δὲν σοῦ κἀίγεται κορφή,
νὰ εἰ τρομάξουσι οἱ Κορφοί.

Σῦρε, Κορδόναρα γλυκῆ,
μὴ τὸ Κορδόνι σπάσι,
καὶ πετρελαίου τενεκῆ
ὁ Κόντης σοῦ κρεμῆσι.

Σῦρε νὰ 'πῆς, πολέμαρχε, 'στῶν Κόντηδων τὴν γέννα
νὰ μὴν τὰ βάζουσι εὐκόλα 'στῆς ἐκλογαῖς μὲ σένα
κι' ἡ κἀλλη γαντακόνεται, ποῦ κόντρα σοῦ πηγαίνει...
εἰ πόλεμο καὶ σ' ἐκλογῆ κανένας δὲν σοῦ βγαίνει.

Σύρε νὰ 'πῆς καὶ 'στοὺς Κορροῦς τὰ κλήη σου ταῖδια,
πρῶτος 'σφαίραις, Θεοδωρῆ, πρῶτος καὶ 'στὰ σφαιρίδια,
φίλοι κι' ἔχθροι λιγόνονται τὰ μάτια σὰν γλαρώνης,
καθδαλικαίεις χαίρεισαι, πεύκεις καμαρίνεις,
τὰ μάτια σου μαριόλικα, τὰ λόγια σου μαγνήταις,
καὶ δένουν κόσμου καὶ ντουναὶ 'στῆς ἄσπραξ φαβορίταις.

Σῆλω, Μπάριμπα Θεοδωρῆ,
βάστα σ' ἄλου τὸ βαρὺ,
κι' ἂν καμπάνα θλιθερῆ
'στὴν Κορδῶνα σου βαρῆ,
κάνε πῶς δὲν τὴν ἀκούς
γῆ νὰ σκάσης μερικούς.

(Ἔβρε καὶ φεύγει παρενθὺς
καὶ πάει 'στοὺς σεισμοπαθεῖς.)

Τὰδε Φασουλῆς προφῆται μέσα 'στῶν σεισμῶν τὰ μέρη.

'Αγαπητοὶ σεισμόπληκτοι, μὴ κίνετ' ἴτσι τώρα,
τοιαύτ' ὑπῆρξε τοῦ πυρὸς ἀνάκαθεν ἡ χώρα,
κι' ἂν τρίχῃ πλήθος 'στὰς ὁδοὺς κατάπληκτον κι' ἀνίστιον
γνωρίζετε πῶς φλογερὸν ὑποκοχλάξ' Ἠραίστειον.

Φέρω χαρᾶς μνημόματα,
καὶ τοῦτα τὰ κούνηματα,
ποῦ μᾶς σαλεύουν τὸ μπαλὸ
καὶ μᾶς χαλοῦν τὴ μοῦρη,
πιστεύω νάθγουν εἰ καλὸ
καὶ νὰ μᾶς φέρουν γούρι.

Μὴ τὸν σεισμὸν τρομάζετε, τὴ διάβολο θὰ κἀνῃ;
θελεὶ δὲν θίλει, βρε παιδιὰ, κι' αὐτὸς θὰ ξεθυμᾶνῃ,
κι' ὅπως μετὰ τὸ εὐθύσιον πολεμικῶν καμίνων
γοργῶς μεταρρυθμίζεται τὸ κράτος τῶν Ἑλλήνων,
καὶ συντελεῖται ζύμωσις καὶ νεροβράστον βράσις,
ἔτσι καὶ τοῦτος ὁ σεισμός
δὲν εἶναι παρὰ γῆς βρασμός,
σφῆγος μεταρρυθμίσεως καὶ βροχωμένη ἔρασις.

'Ἐν τούτοις πάρτε πατερὰ, γαλίταις καὶ κουλούρια,
κι' ἂν γκρεμισθῶν τὰ σπήτια σας τὰ κἀνετε καινούρια,
καὶ τώρα νὰ ψηφίσετε, πεινῶντες ψηφοφόροι,
Κοκίθη, Γεωργακόπουλο, Σαρῶντη καὶ Πατσῶρη.

(Τοιαύτας κι' ἄλλας ἔκαμα προχείρους ἑμίλιας
'στοὺς σεισμοπληκτικούς ἐλλογούς τῆς δόλιας Τριφυλλίας,
κι' ἔπῃρε τὸ στρατὶ στρατὶ, στρατὶ τὸ μονοπατὶ,
τὸ λιγερόν ἐσφῆριζε
καὶ 'στὴν 'Αθήνα γύριζε,
ὅταν ἐμπρὸς ἀντάμωσε τὸν Κόντη τὸν Κορριάτη.)

Συνομιλία τοῦ Φασουλῆ μετὰ τοῦ Κόντη τοῦ δεβνταλῆ.

"Ὁ ! τὸν Κόντη τὸν 'ψηλό,
ἔλα μου γιὰλὸ γιὰλὸ,
καὶ ποῦ πῆς μὲ τὸ καλὸ;
'Αφίντη Κόντη σιὰθεο,
δὸς μου νὰ καταλάβω.

Πάει γιὰμὰ κι' ὁ Θεοδωρῆ 'στὸν τόπο τὸν 'δικό μου,
πᾶω κι' ἐγὼ μὲς 'στὸν Μιουριᾶ νὰ δῶ τὸ ροιζικό μου,
αὐτὸς πηγαίνει 'στοὺς Κορροῦς μὲ τὸνο λὰ μινόρε
νὰ στραπατάρει, τ'ἴγια μου, τὸ τόσο μου τόνορε,
πᾶω 'στὴν Πελοπόννησο κι' ἐγὼ νὰ βολτατσάρω
νὰ 'ὄη κι' αὐτὸς τόνορε τοῦ πᾶς θὰ τὸ στραπατσάρω.

"Ἔγω κι' ἐγὼ γιὰμὰ φωνῆ
κι' εἶμαι κι' ἐγὼ μαγνήτης,
αὐτὸς Κορριάτης ἄς γενῆ
νὰ γίνω Μιουρατῆς.

Κατεῦδο σου, Γεωργάκη, φιγουρίνι τῆς Κερκυρας
μὲ τὰ σκέρτα τὰ πολλὰ,
ὀρὸ σου λόγια στοργγγλὰ
μοῦδωσαν νὰ καταλάβω πῶς καὶ σὺ περὶς Σιωτήρας.

Σύρε δαῖξε τους, Γεωργάκη,
τὶ καπνὸ γιὰμὰ φουμάρις,
πῆγαινε καὶ σὺ λιγάκι
τὸν ἀέρα σου νὰ πάρης.

(Ἐβίον ὁ Φασουλῆς αὐτὰ
τὸν Θεοτόκην χαιρετῆ,
καὶ 'γρήγορος μὲ κέρι
κατ' εἶκον ἐπιστρέφει.)

Καὶ κομποδαῖς ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

'Ἐ ρ ε υ α, μέγα τεύχος ὡς Περιδοκίον
παγκόσμιον, ποικίλον, καὶ φιλοσοφικόν.
'Ὁ Πλάτων θὰ τὸ βγάξῃ. Ἀρακοῦλης ὁ πολὺς,
ἀνὴρ γενναίων πόθων καὶ θερμότητος φρέσως,
ἡ Δίσις θὰ μανθᾶνῃ τὰ τῆς 'Ανατολῆς
κι' ἔκεινι θὰ μανθᾶνῃ τὰ πράγματα τῆς Δύσεως.
'Ἐτὴν πόλιν τῆς 'Οξφόρδης θὰ βγαίνει κάθε μῆνα
'Ἐλλητιστὶ γραμμένον σὺν νῆμα 'στὴν 'Αθήνα.

'Ὁ 'Αγγελος ὁ Βουτσιναῖς, ὁ φίλος ἀδουκάτος,
ἐρασιτέχνης μουσικῆς καὶ σφρμικτῆς βαρβάτος,
σφουρίζοντας ἀντήλλαξε μνηστιαῖς ἐκτυλιδὶ
μὲ τὴν Σμαρᾶγά, κοριτσὶν σμαράγδι καὶ στολιδὶ,
τὴν Πετροπούλου ἠλαθῆ, πιανίστρα γιὰ καμάρι,
διὸ μὲ ρόδα ραίνομεν τὸ μουσικὸ ζευγάρι.

'Ὁ Μουτσόπουλος κι' ὁ Βλάχος μ' ἐργασίας ὄργανῶν
ἐν Κατάστῳ ἀναγγέλλουν πλήρες νεωτερισμῶν,
πλευτισθὲν διὰ ποικίλης συλλογῆς ἐμπορευμάτων
καὶ πολυτελῶν πραγμάτων.

Τὶ Κατάστημα τῶνόνι καὶ τί λούσα τοῦ συρμεῦ,
ἀριθμὸς τριανταεῖη, μέσα 'στὴν ὁδὸν 'Ἐρμου.

'Ἐβῆγχε κι' ἡ Ρ ε κ λ α μ
μὲ γίλοιο καὶ μὲ κλάμμα,
ἐφημερὶς τοῦ Μάλαγμα,
πιντάλεπτον ἀντάλλαγμα.

Τοῦ ΡΩΜΗΟΥ μας τὸ Γραφεῖον, ὄλο μέτρα καὶ ρυθμὸς,
'στῶν Πινιακωτῶν τὸν ἄρμονον, δεκαπέντε ἀριθμὸς.